

Nestandardní personální kroky na zlínské hygieně. Pochybnosti budí postup úřadu i zatajování dokumentů

12.6.2026 - | Transparency International ČR

Protikorupční organizace Transparency International ČR (TI) upozorňuje na případ nestandardních okolností jmenování Michala Možíška do vedoucích funkcí na Krajské hygienické stanici Zlínského kraje. Otázky vyvolává nejen kvalita doložené praxe, ale též účelové jednání úřadu, který se pokusil klíčové dokumenty zatajit.

Příběh Michala Možíška ve strukturách zlínské hygieny začíná v lednu 2021, kdy se přihlásil do výběrového řízení na pozici vedoucího oddělení provozních činností a veřejných zakázek. Na tuto pozici byl následně k 1. březnu 2021 přijat.

V té době již na zlínské hygienické stanici působil jeho otec, Vladimír Možíšek, nyní ředitel [Hygienické stanice hlavního města Prahy](#). Vladimír Možíšek tehdy na zlínské hygieně zastával pozici ředitele sekce ochrany veřejného zdraví a zástupce tehdejší ředitelky Evy Sedláčkové.

Nebyl tak sice přímým nadřízeným svého syna jako vedoucího oddělení provozních činností, ale rozhodně byl osobou se silným postavením a vlivem uvnitř úřadu. Právě v té době se na nově vzniklé místo vedoucího oddělení provozních činností hlásil jeho syn Michal Možíšek.

Co říká zákon o státní službě?

„Zákon o státní službě klade na uchazeče o vedoucí pozice specifické nároky, jejichž smyslem je zajistit profesionalitu státní správy. Podmínkou v době, kdy se Michal Možíšek na místo hlásil, byl poměrně striktní požadavek na doložení praxe,“ vysvětluje právnička TI [Anna Jakůbková](#).

Zákon požadoval, aby uchazeč v uplynulých čtyřech letech po dobu alespoň jednoho roku vykonával činnosti související se zadáváním veřejných zakázek nebo jiné zákonem stanovené činnosti.

Toto pravidlo mělo garantovat, že budou na vedoucí pozice přijímány osoby s již obdobnou zkušeností. V tomto případě Michal Možíšek nastupoval na služební místo v oborech služby „Hospodaření s majetkem státu a jeho privatizace“ a „Veřejné investování a zadávání veřejných zakázek“.

Pochybná praxe pro vedení úřadu

Na základě žádosti o informace a následného odvolání k Ministerstvu zdravotnictví obdržela TI od hygieny dokumenty, kterými Michal Možíšek zmíněnou praxi prokazoval. Obsah těchto listin ovšem vzbuzuje důvodné pochybnosti o tom, zda jimi byly skutečně naplněny zákonné požadavky.

Prvním dokumentem, kterým se Možíšek mladší pokoušel potřebnou praxi doložit, bylo potvrzení o zaměstnání od automobilové společnosti SAMOHÝL MOTOR a.s. za období od června 2017 do října 2019.

V tomto dokumentu je velmi stručně, pouze ve třech bodech, uvedeno, že náplní práce byl prodej nových vozů, administrace veřejných zakázek a zpracování podkladů k uvedeným činnostem. Takto

vágní potvrzení v podstatě nedokazuje, že by uchazeč disponoval zkušenostmi nutnými pro vedení oddělení veřejných zakázek.

Druhým předloženým dokladem byl výpis z živnostenského rejstříku společnosti MOMILA CZ s.r.o., kde jmenovaný figuroval od března 2015 do února 2021 v roli statutárního orgánu.

„Obecně by takový výpis mohl být částečným dokladem o manažerských zkušenostech. Pokud se však podíváme [do obchodního rejstříku](#), zjistíme, že společnost MOMILA CZ s.r.o. v celém tomto období, tedy v době jejího vedení Možíškem mladším, nezveřejnila jedinou účetní závěrku,“ vysvětluje [Marek Chromý](#), vedoucí analytik TI.

Předmětem podnikání byla navíc univerzální „výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, přičemž mezi registrované obory patřila například zastavárenská činnost, ubytovací služby nebo maloobchod s použitým zbožím.

„Bez konkrétních informací o hospodaření tak nelze spolehlivě ověřit, jakou činnost a zda vůbec nějakou společnost v uvedeném období vykonávala,“ doplňuje Marek Chromý.

Rezignace na kontrolní roli

Zodpovědnost za posouzení těchto podkladů nesla tehdejší ředitelka zlínské hygieny Eva Sedláčková. Jako vedoucí služebního orgánu měla povinnost podrobně přezkoumat relevanci předložené praxe.

[V rozhodnutí o jmenování](#) ze dne 1. března 2021 se však omezila na formální konstatování, že žadatel splnil všechny zákonné předpoklady.

„Tato rezignace na důslednou kontrolní roli je z pohledu TI varovná, obzvláště s ohledem na rodinné vazby ve vedení úřadu. Správným postupem mělo být podrobné odůvodnění, proč a jak tyto nejednoznačné dokumenty splňují přísné požadavky zákona o státní službě, a případné vyžádání si dalších podkladů, které by skutečnou povahu vykonávané práce objasnily,“ komentuje Anna Jakůbková.

Při pohledu na celkovou uznanou praxi navíc zjistíme, že ředitelka Sedláčková nejenže považovala dokumenty za dostatečné pro manažerskou pozici, ale uznala Možíškovi mladšímu ke dni nástupu celkovou započitatelnou praxi pro určení platu v délce 5 let, 11 měsíců a 24 dní.

Celé působení ve firmě bez jediné zveřejněné účetní závěrky tak bylo uznáno jako stoprocentně relevantní.

U tohoto jmenování však kariérní růst Michala Možíška neskončil. Koncem února 2024 vydala ředitelka Sedláčková další rozhodnutí, kterým Michala Možíška s účinností od 1. března 2024 povýšila přímo na post ředitele celého ekonomicko-provozního odboru.

Jako povinná praxe pro tento kariérní postup mu byly uznány právě ty tři roky, které odsloužil na pozici získané na základě původních, kvalitativně slabých podkladů.

Michal Možíšek přitom není jediný z rodiny, kdo se dostal do státní správy na základě pochybných podkladů praxe.

Jeho otec Vladimír Možíšek, jak popsaly Seznam Zprávy, získal místo na zlínské hygieně na základě potvrzení slovenského advokáta o poskytování právních konzultací. Tuto činnost měl přitom vykonávat v době, kdy neměl žádné právní vzdělání.

Úřad zatajoval dokumenty a účelově se vymlouval na GDPR

Závažnost celého případu podtrhuje způsob, jakým [hygienická stanice reagovala](#) na žádost TI o informace ze dne 12. února 2026.

„Hygiena žádost o poskytnutí výše zmíněných podkladů k praxi odmítla. Překvapivě však neargumentovala ochranou osobních údajů či nutností anonymizace, ale konstatovala, že požadovanými dokumenty vůbec nedisponuje,“ objasňuje Anna Jakůbková.

„V odůvodnění se účelově vymlouvila na to, že zaměstnanec odvolal svůj souhlas s jejich zpracováním. Tento postup služebního orgánu byl nejen v rozporu se zákonem, ale ukázal se jako prokazatelně lživý,“ dodává.

Listiny dokládající kvalifikační předpoklady nejsou materiály, které lze z úřadu na přání zaměstnance libovolně vymazat. Zákon o státní službě jasně stanovuje, že jsou povinnou součástí osobního spisu, který úřad musí ze zákona uchovávat po dobu 50 let.

Na tuto nezákonnost upozornilo i Ministerstvo zdravotnictví, [které dalo odvolání TI plně za pravdu](#). Ministerstvo zdůraznilo, že spis neobsahuje žádné tvrzené odvolání souhlasu, ale ani žádný dokument, který by potvrzoval, že podklady byly zaměstnanci vráceny či skartovány.

Ministerstvo proto hygieně nařídilo žádost řádně vyřídit. Až po tomto zásahu nadřízeného orgánu hygiena náhle obrátila. Dokumenty, o kterých v oficiálním rozhodnutí tvrdila, že je nemá, se obratem našly a byly v dubnu 2026 poskytnuty.

Z postupu hygieny tak jednoznačně plyne, že se instituce účelovým výkladem zákona pokoušela zatajit informace, které celou dobu ležely v její spisovně.

Systémové selhání a ohrožení důvěry

Celý případ dokládá, že formální zákonné požadavky na profesionalizaci státní správy lze snadno obejít, pokud existuje dostatečně benevolentní služební orgán.

Nejenže hygiena uznala spornou praxi pro vstup do funkcí s vysokou odpovědností, ale neváhala ani použít nezákonné obstrukce a nepravdivá tvrzení, aby tyto kroky skryla před zraky veřejnosti.

Takový postup zásadně podkopává důvěru v objektivitu, transparentnost a profesionalitu státní služby.

Případ zlínské hygieny ukazuje, jak snadno se mohou veřejné instituce stát prostředím pro netransparentní kariérní postupy, pokud selžou základní kontrolní mechanismy. Jde o varovný signál pro celou státní správu, kterému by měla být věnována náležitá pozornost.

<https://www.transparency.cz/nestandardni-personalni-kroky-na-zlinske-hygienne-pochybnosti-budi-postup-uradu-i-zatajovani-dokumentu>